INTERVIU CU LAUREATUL NR. 3 EUROPEAN

GERD MÜLLER, CEL CARE VEDE POARTA ȘI CU OCHII ÎNCHIȘI...

Gerd Müller este de ani de zile unul dintre jucătorii cei mai productivi de pe terenurile europene de fotbal. Golgeter de mare reputație, atacantul central al reprezentativei vest-germane și al echipei Bayern München și-a consolidat renumele de-a lungul anilor în marea majoritate a partidelor pe care le-a susținut. Aproape că nu există meci în care. **Gerd Müller** să nu figureze pe lista autorilor de goluri. Un ziarist elvețian l-a caracterizat în felul următor pe celebrul marcator al golurilor: **„Are un simț deosebit al porții, pe care o vede cu ochii închiși... Are o viteză de reacție rar văzută pe terenurile noastre de fotbal, ajungînd în posesia balonului în cele mai dificile poziții... Este jucătorul care nu înscrie goluri numai cu ambele picioare și cu capul ci și cu orice parte a corpului — în condiții regulamentare. „Tunarul" de la Bayern posedă o forță de șut care înspăimîntă pe orice portar..."**

Acesta este **Gerd Müller**, care de cîțiva ani încoace este pe lista laureaților fotbalului european, în urma anchetelor organizate de revista pariziană „France—Football". Anul care a trecut i-a adus două trofee : **ghetuța de argint** pentru golurile marcate în campionatul național **și locul al III-lea** în clasamentul celor mai buni fotbaliști europeni, după **Johan Cruyff** și **Dino Zoff.**

În rîndurile care urmează, reproducem cîteva fragmente din interviul acordat ziarului **„Sport-Zürich"**, de către cunoscutul internațional vest-german.

— Cum ați reușit să deveniți un golgeter atît de bun? În copilărie ați manifestat asemenea aptitudini sau le-ați primit în urma unor antrenamente asidue ?

— Ca elev, în echipa școlii am marcat cele mai multe goluri. Apoi venind la Bayern m-am specializat. Fără antrenamente și multă muncă nu puteam ajunge acolo unde sînt astăzi.

— Ce credeți că primează în înscrierea golurilor : talentul sau plasamentul ?

— Firește, ambele. Ca să știi să te plasezi unde trebuie este o chestiune de talent. Și ca să înscrii, să vezi întotdeauna locul unde nu e portarul, e tot o chestiune de talent ! Dar mai e ceva : să urmărești balonul, chiar dacă șutul a fost executat, se cere să fi cît mai aproape de poartă pentru ca la o eventuală respingere a portarului să rămîi pe față...

— De multe ori înscrieți goluri prin piruete. Cît timp ați exersat această mișcare ?

— Ca elev m-am antrenat în această direcție. Chiar și acum, înainte de a începe antrenamentul propriu-zis, exersez tragerea la poartă de pe loc, în piruetă, timp de aproape trei sferturi de oră !

— Care a fost cel mai frumos gol din cariera dv ?

— Cel marcat la 3—2 în meciul cu Anglia la C. M. din Mexic.

— Ce formulă de echipă preferați la apropiatul campionat mondial ? Cu Netzer, cu Overath, cu Blankenburg, cu Schnellinger ?

— Netzer și Overath nu se asamblează în aceeași echipă. Blankenburg este un „libero" excelent la Ajax, dar nu și în reprezentativa vestgermană, unde Beckenbauer deține două funcții : cel de stoper și jucător la mijlocul terenului și deci este mai util decît Blanckenburg. Schnellinger este bun la Milan, dar cred că la noi nu ar fi selecționat. În fine, între Netzer și Overath, optez pentru primul.

— Ce șanse acordți reprezentativei R.F.G. în acest campionat mondial ?

— E greu să fac un pronostic, mai cu seamă atunci cînd toată lumea ne indică favoriții nr. 1 Ei bine, terenul propriu nu este întotdeauna hotărîtor. Anul care a trecut nu ne-a adus prea multe satisfacții pe teren propriu: am fost învinși de brazilieni, iugoslavi și argentinieni ! Așa încît e mai bine să mă abțin de la pronosticuri. E mai mare bucuria unei victorii pe care o aștepți decît deziluzia pe care ți-o oferă o înfrîngerea neprevăzută.

— Care este echipa ideală pe care ați alcătui-o din jucătorii pe care i-ați văzut pe teren ?

— Banks-Carlos Alberto Moore, Beckenbauer, Vogts —Netzer, Bobby Charlton, Pele—Best, Rivera, Geaici.

Acestea sînt întrebările la care a răspuns **Gerd Müller.** Sînt replici ale unuia dintre marii golgeteri ai fotbalului mondial, caracterizat prin modestie și sinceritate.

Carnet extern

CONTINUĂ EUFORIA AUSTRALIANĂ

Probabil că nicăieri și niciodată o calificare în turneul final al Campionatului lumii nu a produs efecte așa de mari și de binefăcătoare pentru fotbal cum a realizat, pentru soccerul australian, succesul reprezentativei sale — primul, e drept, din istoria sa. Dacă știrile venite imediat după succesul de la Hong Kong vorbeau despre imensa bucurie a suporterilor pentru performanța în sine și au continuat să înfățișeze nenumăratele solemnități, recepții, decorări, etc. al căror obiect erau titularii echipei naționale și antrenorul Rasici, acum aflăm despre efectele mai largi, complexe, pentru fotbalul australian, produse de calificare.

Mai întîi ni se aduce la cunoștință că ediția campionatului care va începe în curînd și va reuni la start 12 echipe (patru din SIDNEY, două din MELBOURNE și cîte una din PERTH BRISBANE, NEW-CASTLE, WOLLOLONG, ADELAIDE ȘI CAMBERRA) va înregistra cu siguranță cel mai mare succes de public din existența competiției. Presa, radioul și televiziunea s-au întors cu o mare atenție spre fotbal și spațiul scris sau vorbit s-a dublat față de situația de dinainte de calificare.

Tineretul manifestă o pasiune comparabilă cu cea pentru natație sau tenis, interes care, de asemenea raportat la ceea ce era înainte, înregistrează o izbitoare urcare. „TIMES", cunoscutul ziar din Londra notează că numărul competițiilor școlare a marcat o creștere vertiginoasă, că s-au construit peste o mie de terenuri simple pe lîngă școli și că nu e departe apariția primului campionat de juniori pe întreaga Australie. Federația din Melbourne a decis, «față de înmulțirea competițiilor locale și a solicitărilor de tehnicieni, SA ORGANIZEZE CÎTEVA CURSURI RAPIDE, DE PERFECȚIONARE A PROFESORILOR DE EDUCAȚIE FIZICA SAU A FOȘTILOR JUCATORI.

Pe acest fundal atît de favorabil, încep și pregătirile reprezentativei pentru „EXPEDIȚIA MUNCHEN". Jucătorii conduși de RASICI beneficiază de un impozant fond destinat organizării antrenamentelor în comun și lungului turneu de meciuri de verificare și de acomodare pe care jucătorii australieni îl vor întreprinde: Începutul acestui turneu e fixat pentru luna viitoare. Chiar dacă greaua luptă din turneul final va mai potoli entuziasmul australian, calificarea pînă în zonele înalte ale campionatului lumii a adus mari și efective servicii răspîndirii fotbalului pe al cincilea continent al lumii. Ceea ce e esențial !

Eftimie IONESCU

ÎNTRE MANȘELE SUPER-FINALEI EUROPENE

KNOBBEL A CAPITULAT...

În căutarea unor „capete de afiș" de o mare atracție sau încercînd poate, acomodarea cu proiectata prelungire a competițiilor continentale către faza inter-continentală, s-a realizat, în aceste săptămîni de iarnă, dubla super-finală, **A. C. Milan — Ajax** (Cuvîntul „super" începe să-și epuizeze efectele dacă ar fi să judecăm după forța lui în a aduce spectatori la prima manșă a ciocnirii italiano-olandeză). Miercurea trecută au jucat la Milano deținătoarea „Cupei cupelor" cu cea a trofeului campionilor ; iar în seara aceasta, la Amsterdam, **Ajax** va fi gazda lui **A. C. Milan.** Italienii pornesc cu un avantaj de un gol și actul doi promite mai mult sub aspectul acestei curse de urmărire pe care o vo rdeclanșa atleții-fotbaliști de sub comanda lui **Keizer.** Dar nu amănuntele de ordin pur competițional ne propunem să le abordăm aici, ci cîteva dintre semnificațiile primei manșe sub raportul potențialului, al predilecțiilor tactice.

Toate comentariile de presă au subliniat ciudatele decizii ale primei jumătăți de finală, dacă putem să-i spunem așa. În primul rînd scorul ; a învins echipa dominată net, mai mult de jumătate din timpul de joc, asfixiată literalmente în propriul careu în primele 20 de minute de după pauză, ținînd mingea, întîrziind degajările, în speranța — pe care nimic nu o anunța — de a menține măcar acel 0—0. Așa se desfășurau lucrurile pentru Milan, salvat de bare sau de agilitatea portarului **Vecchi.** A venit însă contraatacul terminat magistral de **Chiaruggi** și **Ajax,** marea dominatoare a meciului, a pierdut... Elevii lui **Rocco,** conduși acum din teren de „locotenentul" său, **Maldini,** nu ne-au prezentat nici o onutate. Echipa pare sub condiția din finalul sezonului trecut. Probabil, crizele de toate ordinele care au bîntuit clubul milanez sapă și coeziunea și siguranța jocului ; efectele sutelor de conflicte și de nereguli (care au dus și la mult comentata instiutire a comisiei de control a gestiunii președintelui **Buticchi**) se văd, de altminteri, în clasamentul campionatului. Așa că victoria, total împotriva evenimentelor din teren, în fața campioanei Europei poate avea forța de a mai redresa pe **Rivera** et co, ajunși tot mai departe de poziția de atacare a titlului.

- **ÎNTRE A.C. MILAN, ROS DE CRIZE, ȘI AJAX, REÎNTÎLNIRE CU REPUTATA SA MANIERĂ DE JOC**
- **UN CONTRAATAC, ȘI ASTA A FOST TOTUL! LOCUL LUI CRUYFF A RĂMAS GOL!**

Ajax, în schimb, ne-a dezvăluit multe lucruri interesante, în primul rînd secretul de a juca în 10 oameni pentru că, în realitate, locul lui **Cruyff** e gol ; succesorul despre care s-a vorbit atît și în care s-a sperat atît, **Müder,** e în afara ansamblului care a repurtat atîtea victorii în sezoanele trecute Olandezii au reciștigat siguranța și potențialul de odinioară. Ce distanță între formația fără reflexe, fără forța de a riposta din meciul-eșec cu **T.S.K.A.-Sofia** și strălucitoarea orchestră fotbalistică executînd, pe un San Siro îmbîbat, ore în șir de ploaie, partituri de mare virtuozitate fotbalistică Cei care ne-au grăbit să socotim pe Ajax trecută în rîndud defunctelor primim o neașteptat de rapidă dezmințire cînd citim asemenea caracterizări ale jocului olandezilor pe stadionul milanez. Aflăm că „placa turnantă" funcționează iarăși cu precizie, că de la **Suurbier** la **Keizer** — sărind peste **Mulder,** din expusele considerente — fiecare dintre piesele mașinii care a învins atîtea mecanisme, la fel de perfecte, execută cu precizie și intuiție misunea sa. Zălogul fotbalului de înaltă clasă oferit spectatorilor italieni de **Ajax** e de altminteri, situația ei din campionat unde conduce iarăși. Renașterea s-a petrecut reîntronînd integral ideea tactică mulțumită căreia Ajaxul monopoliza, la un moment dat, performanța absolută în materie de competiții inter-cluburi. **Informațiile venite de la Amsterdam, cum și o intervenție a lui Keizer la televiziunea din Milano, în ajunul partidei de la 9 ianuarie, vorbesc în limpezi termeni despre capitularea lui Knobbel care și-a dat seama că inspirațiile lui împingeau formația spre tobogan. Succesorul lui Ștefan Covaci a învățat, probabil, din această lecție că a menține o poziție cîștigată e mult mai recomandabil — dar și mai greu — decît să încerci să fii cu orice preț original. Spunea de altfel Keizer în finalul interviului său : „Era o iluzie să abandonăm un sistem pe care îl cunoaștem perfect ca să încercăm un altul pe care nu știam nici măcar dacă e mai bun sau dacă ni se potrivește..."**

RETRAGEREA LUI GARRINCHA

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN BRAZILIA

Manuel dos Santos, mai bine cunoscut sub porecla de **Garrincha,** a fost sărbătorit pe Maracana de foștii și actualii internaționali ai Braziliei. S-au adunat, pe cel mai mare stadion din lume, cei mai cunoscuți jucători ai campionilor mondiali : **Pele, Rivelino, Jairzinho,** din noua generație **Didi, Nilton Santos, Zagalo** și **Vava,** din vechea generație. O manifestație care ar onora oricare sportiv din lume. Sub luminile reflectoarelor, zecile de mii de spectatori au aplaudat idolii, le-a admirat arta, au văzut jongleriile lui **Pele** și **Garrincha** și au plecat mulțumiți acasă că un mare jucător, un om care a fost „bucuria poporului" a primit multe aplauze.

Dar și cîtă tristețe a existat în acea seară... Totul n-a fost decît un gest generos pentru a ajuta un om sărac. **Mané Garrincha,** jucătorul care a ridicat în picioare spectatorii campionatului mondial din **Suedia,** omul care a entuziasmat iubitorii fotbalului la C.M. din **Chile,** dribleurul care a încîntat Maracana cu fentele și cursele lui, și-a luat rămas bun de la fotbal, la 40 ani, fără să aibă viitorul asigurat, fără să știe ce-i va aduce ziua de mîine.

Garrincha, artistul balonului, a fost un naiv. Nimeni nu l-a îndrumat niciodată ce să facă cu banii cîștigați. A fost exploatat la sînge de conducătorii de cluburi care l-au pus să joace bolnav sau lovit numai ca să garanteze rețetele jocurilor. A fost purtat prin toate colțurile Braziliei, prezentat peste tot ca mulțimea să-l admire și să-l aplaude. Un om naiv, un jucător care nu-și amintește nici măcar numele vreunui adversar celebru.

— Mané, cum se numea fundașul suedez pe care l-ai driblat atunci în 1958 ?

— Nu știu. Era unul Joan...

Se terminase campionatul mondial din 1958. În vestiarele echipei Braziliei bucuria nu cunoștea margini. Numai **Garrincha** se îmbrăcase, gata să plece, cînd a apărut **Feola.**

— Cine este viitorul nostru adversar ? — întrebă **Garrincha. Feola** a rămas mirat.

— S-a terminat Mané, sîntem campioni mondiali. Mané a rămas perplex :

— Ce fel de campionat e ăsta fără... meciuri retur ?

Într-un turneu al selecționatei Braziliei, în ziua meciului cu Italia, echipa era gata să ia autobuzul spre teren. Dar unde este Garrincha? Căutat în dreapta și stînga, nimeni nu-l găsea. Autobuzul aștepta, nervozitatea punea stăpînire pe antrenor și conducători cînd **Garrincha** a părut : murdar, zîmbind și cu un pachețel în mînă.

— Unde ai fost ?

— Un balon cobora din cer. M-am dus să-l prind dar niște copii îl voiau și ei. A ieșit o luptă grozavă. Dar tot l-am luat !

Copilăros, făcea cu naturalețe cele mai mari năzbîtii.

— Garrincha, ce ți-a rămas din toată cariera?

— Două valize de cupe și medalii plus o fotografie. Fotografia îl reprezintă pe Pelé tînăr, plîngînd pe umerii lui Garrincha. Nu e bine că am păstrat-o ?

— Ce ai să faci cu premiul pe care l-ai luat după meciul de adio ?

— De astă dată vreau să construiesc o casă pentru fetele mele (are nouă, din care două măritate și **Mané** este acum și bunic).

Acesta este sfîrșitul vedetei **Mané Garrincha,** unul din cei mai mari fotbaliști pe care i-a avut lumea.

PEDRO VILLA

Sao Paula, ianuarie